

ג'ס'אוי. כהן אסקר
מאן. רן לוא יאקב אטאטלן

⑤ פ'גאל ה'כ

① מאסקר אסקר כ'ס

= מן-שמים גלחמו הכוכבים
ממסלותם גלחמו עם-סיסרא:

והמלך שב מגנת הביתן אל-בית
משתה היין והמן נפל על-המטה אשר
אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש
את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי
המלך ופני המן חפו:

⑥ אט אטאטלן קבאטא 18

② אטאטלן

כי גם הוא היה נתון בקליפה סיסר' כי המן וסיסרא שניהם ממקור א' הם כי שניהם
הם בקליפה הדעה ונודע כי רב שמואל בר שילח היה משרש קין כנול' ו"ס פ' "הכוכבים" ממסלותם
גלחמו ר"ח המן עם סיסרא

שכא מלאך הפילו עליה
היה נפל על המטה נפל נפל סיבקי היה אמר רבי אליעזר מלמד

⑦ פ'גאל ה'כ

כה מים שאל חלב נתנה בספל
אדירים הקריכה חמאה:

③ אטאטלן אסקר כ'ס

⑧ אטאטלן סכק אט

(ח) והמן נופל על המטה. אמרו רז"ל בפ"ק
דמגילה שבא מלאך והפילו עלי.
יש לחקור שהמן לא כיון לזה ואיך בא מלאך
והפילו עד לבא חמת המלך הגם לכבוש כו'
והלא זה שקר ואיך המלאך עשה כן והפשוט
בזה דאמרינן בעלמא הוא עשה שלא כהוגן
אף אנו נעשה עמו שלא כהוגן ובהיות המן
מחויב כמה רבבות מיתות על עונותיו ועונות
אבותיו אף זה כלום כלפי תוקף עונותיו ומילתא
זוטרתא לגביי. ועוד שהמלאך לא אמר כלום רק
הפילו ואחשורוש חשב כך ואיהו קמטעי נפשי
והי"ל לחשוב שמהפחד נפל. אמנם מצאתי
דאמרו רז"ל אמר לאהביו שאם היה שואל
מאסתר היא מתרצי לו כמ"ש הרב מנות הלוי
כפ' אף לא הביאה אסתר. וממילא נראה דבגרים
מחשבה רעה מצרפי למעשה לכן בא מלאך
והפילו כדן תימוס. ופני המן חפו. גי' של המן
כמספר חפ"ו עם הכולל חה רמו ופני המן חפו
דנא' לשמו והנ' פנים של המן הוא דלם רז"ל
דפני כמ"ש רש"י בפסחים דף ג"ז. חה רמו ופני
המן שהוא דלם לכן חפו:

עוד י"ל מה שזימנחו והמיחמו נמשתה היין
יוכן עפ"י מה שכח האר"י ולה"ה (ה'
הנגולים לו) שאסתר נילוצ יעל אשת חנר הקני,
והמן מנילוצ סיסרא, ע"כ. ולכן נראה שכיין
שפעס אחת נלחה אוחו במשקה כדכתיב
(שופטים ה) מיס שאל חלב נתנה, והשכירו
והמיחמו, גם כאן גלגלה עליי להמשיך מיחמו
ע"י משתה היין.

ונראה דלזה חייב אדם לנסומי נפוריא (מגילה
ו) משום שהנס נעשה על היין,
שנמשתה היין בא קילו.

⑨ פ'גאל ה'כ

④ אטאטלן אסקר כ'ס

ויתצא יעל לקראת סיסרא ותאמר
אליו סורה אדני סורה אלי אל-תירא
ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה:
ויאמר אליה השקיני-נא מעט-מים
כי צמאתי ותפתח את-נאוד החלב
ותשקהו ותכסהו: ויאמר אליה עמד
פתח האהל והיה אם-איש יבוא
ושאלך ואמר היש-פה איש ואמרת

מהר"א מנחמיש וז' בשערי בינה הוכח בננות הלוי
דק"ד ע"כ והביאו מהר"א שם בשם מאמר ח"ל והמן אמר לאהביו
שאלם היה חוכם אף אסתר היכה מחלצת לו ע"כ והוא רחוק מן השכל דמי
גבר אשר יתן עיט בשלם המלך דבר אשר נעמו ימים נפשו ככש ועוד מה
רגלים בדבר שראה באסתר עד שהיה מחפז שאלם יחנענה מחלצת לו ואם
חמה שחנה אוחו עם המלך הלא ק' הוא ודכה של אשת המלך לקראת
עם המלך חיה מגדלי מלכותו וכמ"ס הוא כנפשו אף לא הביאה אסתר בעלכה
עם המלך כ"א אוחו משמע שהי"ל לקראת גם לגדלים אחרים הלא שחנה
ט יתר משלם ותכין אוחו למד שקר ודכה של אשת המלך ומה ראה לשוים
זה לנשות דרשות שחלצו לו לשכך פתח

אין: כא ותקח יעל אשת-חבר את-יתד
האהל ותשם את-המקבת בידה
ותבוא אליו בלאט ותתקע את-היתד
ברקתו ותצנח בארץ והוא-נרדם ויעף
וימת:

10 e'Gale

כו ידה ליתד
תשלחנה וימינה להלמות עמלים
והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה
וחלפה רקתו: כו בין רגליה פרע נפל
שכב בין רגליה פרע נפל באשר פרע
שם נפל שדוד:

11 e'Gale

לא פן יאבדו כל-אויביך יהוה
ואהבו כצאת השמש בגברתו
ותשקט הארץ ארבעים שנה: ס

12 e'Gale

ט) המן הוא ניטק סיסרא ואסתר היחה נלגול יעל אשה חבר הקני וכמו
ססיסרא נפל ביד יעל כן המן נפל ביד אסתר חהו הסוככים
ממסלחם נלחמו ר"ח המן. רבינו האר"י ז"ל בס' הנלגולים הביא דבריו
הרב כפל שכס מוסר בס' מנחת אליהו פרק ל"א ר"ן ע"ב וכוה ניחא ליה
הטעם שזימנה אסתר אח המן וגרמא מיחתו ע"י משחה היין דכמו שנלגול
ראשון המשכה מיחתו ע"י משקה דכתיב מים שאל חלב נחנה גם עמה המשכה
מיחתו ע"י משקה במשחה היין עכ"ד יש לרמח כי שתי אחיות אחרונות ר"ח
שנסוף שם סיסרא בנימט' המן כמלוי ה"י מ"ס נו"ן לרמח בסוף סיסרא
להתנגלל כהמן והוא מלואו של המן וכו נחמלאה סאתו:
ובזה יתישב מ"ש בפ"ק דמגילה דט"ז ע"א והמן נופל על המטה נפל מבע"ל
א"ר אלעזר מלמד שבא מלאך והפילו עליה וחקר החיר"א ז"ל כנחל
אשטל כמנחת אסתר אחת מ"ו דכיון דהמן לא טוין לזה איך המלאך עשה
מאת והפילו עליה עד שפ"י קנף עליו המלך לאמר הגם לכבוש וכו' והלא
זה שקר גמור והוא נקי מעון זה ולמה בא עונשו ע"י דבר זה ע"ש ולס"ה
א"ש דכבר כנלגול ראשון בין רגליה כרע נפל ולכך גם עמה המלאך הפילו
עליה למלוא עוטו הראשון ובה יתישב הפסוק הנו' חוץ מדרשא רז"ל והמן
טפל לא נפל עמה מחדש אלא הוא נופל מקודם כנלגול ראשון ושדנו נוסל
גם עמה ויש לרמח אשר אסתר עלי"ה אחיות יעל"ה היא יעל דכמו שיש איל
ואילה כן יש יעל ויעלה (כמ"ש המדקדקים ז"ל בפ' אילת אהבים ויעלה חן
(משלי ה') שר"ל יעלה של חן כחו אילת אהבים שפירשו אילה של אהבים
ושחיהן אילת ויעלה הם סמיטת נקבות לאהבה ולחן) ור"ל והמן טפלושומד מקודם
וגם עמה על המטה אשר אסתר יעל"ה שעל מטת שחיהן הגה הוא נוסל דו"ק:
ואמ"ש לפרש הפסוק ויאמר המלך הגם וכו' דהנה המלכה בנימט' ק'
ועם וי"ד יהיה ק"י כמספר יעל חהו ויאמר המלך מלט של שולס
(כמ"ש ח"ל ע"ס נודה שנת המלך כחרגוס שני ואסתר רבתי פו"ד וילקוט
רמז תמרנ"י) הגם לכבוש את המלכה עמ"י קרי ביה עם וי"ד כבית לא די
לך מה שכבוש אחוה באלה כמדבר שאין בני אדם מייים שם אלא תוסף

להעיו לכבוש אחוה כבית בישוב:
גם כזה יתישב מ"ש מהר"א מנרמישה ז"ל בשערי בינה הובא במנות הלוי
דקי"ד ע"ב והביאו החיר"א שם כשם מאמר ח"ל דהמן אמר לאוהביו
שאם היה חובע אח אסתר היחה מחרליח לו ע"כ והוא רחוק מן השכל דמי
נכר אשר יתן עינו באשח המלך דבר אשר בעדו ישים נפשו ככפו ועוד מה
רגלים כדבר שראה באסתר עד שהיה מחפאר שאם יחבענה חחרלה לו ואם
חמה שזמנה אחוה עם המלך הלא קר היא דרכה של אשח המלך לקרוא
עם המלך איזה מגדולי מלכותו וכמ"ש הוא בעלמו אף לא הביאה אסתר המלכה
עם המלך כ"א אחי משמע שהי"ל לקרוא גם לרגולים אחרים אלא שכחרה
טו יותר מכולם ומכאן אחי למד שקר דרכה של אשח המלך וזה ראה לשטות
זה לדמות כדעתו שחחרלה לו לשכב עמה ועש"י האמור הכל מחוקן דמזליה
חו שכבר בא עליה מקודם ולכך נשא סיניו אליה וזה ברור לו שגם עמה
חחרלה לו כמו שחחרלה לו סקודס דו"ק: